

SAMBANDSLYGNIR

Aftursvar til ein, ið misti tingsessin og avleiðingarnar av hesum

Ein amerikanskur forseti segði á sinni við landsmenn sínar soleiðis: »Spyr ekki hvat land tykkara kann gera fyri tykkum, spyr heldur sjálfvan teg, hvat tú kanst gera fyri land titt«.

Hann varð skotin!

Tá tað snýr seg um størsta avisina í Føroyum, Dimmalætting, kann man seta sær spurningin um hvussu stóran skaða kann ein avis loyva sær at gera í einum samfelag.

Í Dimmalætting stóð
fyri árum síðani fastur
teigur við hesi yvirskrift:
»Fra fjern og nær«.

Í Dimmu í dag hava vit ein fyrrverandi sambands-tingmann, ið fyr einum ella var tað kanska, tveim-um árum síðani sum sitt nýársyni hevði í munni okkurt soljóðandi: »Bleiv hann í tí nýggja árinum skánaður fyri at siggja navnð John Smith, ella geinar eftir sama, í Sosialinum í árinum, sum kom, so vildi hann gerast gláður«.

Eisini segði hann í einari af sínum möngu jammurgreinum í Dimmalætting, at öll eftirhondin vistu, hvat tað var, ið Birgir Danielsen, fyrrv. fiskasølustjóri, í apríl 1988 segði norðuri á Eiði. Í november 1991 tykist hesin so sera idni, men longu fyrrv. tingmaður (altráur eftir at vinna sær tingsessen), eftir longu at hava gloymt, hvat tað var, ið Birgir Danielsen segði, í apríl 1988, norðuri á Eiði. — Tí ikki kann tað sigast annað enn at hesin maður annaðhvørt er demetur, býttur ella seruttmintur — eisini trods tað, hann segði um at öll nú eftir hondin, av min- um ávum, vistu hvat tað var, ið Birgir Danielsen segði norðuri á Eiði í apríl 1988. Hann tykist enn ikki hava funnið út av m.a.: At tað av hansara ávum er at vit stríðast við einum búskaparligum bakkasti, sum hann av øllum alvi roynir at geva øllum øðrum enn sambands- flokkinum skuldina fyrri at hava framt, — og serliga er tað tá javnaðarflokkurin og Atli Dam, ið hann leggur undir bæði líkt og ólíkt.

— Ella, er tað kanska nakað heilt annað, ið hesin maður er í holt við. Tí ta

niðurstöðu kann ein komatí, um ein hyggur eftir teirri heilt fantastisku sögu, hesin maður setur stítt navn undir í Dimmlætting. T.d. nú um dagar, nar hann enn við sama lag við »vælformuleraðum lygnum« vil hava at øll skulu sannføra um, at tað eru javnaðarpolitíkarar við Atla Dam á odda, ið hava kollrent hetta samfelagið, – so langt út – at tað neyvan stendur til at bjarga (eisini henda úttaliskil, ið glapp Birgri Danielsen av munni, haldi eg – í einum tilfelli av frustratión), har hesin vísti á at vit av »líkasælum« lótu okkara úttalingsvøru fyrri ½ prís.

Í leypi av tveimum árum vendi og tømði nettup sambandið lummarnar á hvørjum tí einasta føroyingi hesi bæði tey svartastu tvey árin í føroyskari søgu nakrantíð.

Skak-nevndin setti út í kortið og við sambandin-um sitandi á figgjarmál-um (aftan á Finnboða flippið —) — so var m.a. við atkvæðu fyrrv. sam-bandstingmannsins í Vág-um, eitt hitt svartasta kapitul í føroyskari søgu skrivað.

Er það kortini ekki markleyst, er það ekki fantastískt, á eini fyrrverandi tinghamur (ið stríðs- and dag og nátt fyrri at vinna sær sessin aftur), kann fáa segt til at seta sí kristna navn undir tilkall loddrættar lygnir, tá það eftirhondini man vera hverjum mansbarni so krýstallklárt at sam- bandsmenn í leypu av no time við almennari lán- töku, yvir landskassan »fluttu« privata lántöku av astronomiskum upphæddum, yvir á landskassan og við lög gjördu okkum til kollektivar kautionistar fyrri teim figgar- ligu manipulationum, ið tá fóru fram, har teir ekki bara tömdu henda gögla sama landskassa, men ein- ni fólksins uppspærdar partvis tvangsuppspærdar pening, imeðan teir við snýt og bedrag og reimum demagogikkni framdu størsta ránið, ið nakar veit um at siga. Alt at kalla fyrri opnum teppi, peningur, ið teir fylltu í egnar lummar, sambært systematiskum politiskum svinastrikum, ið neyvan hava sett síðu- stykki í heimssöguni.

Hetta tá teir læntu okk-

John Smith kemur í "Viðmerkingini" í dag inn á skrivning í Dimmalætting hetta seinasta árið. Viðmerking hansara er serliga íspunnin av áhaldandi skrivning hjá einum vrakadóm fyrrverandi sambandstingmanni - nevniliga fyrrverandi vágatingmanninum Suna Joensen.

Sami Sune Joensen skrivaði fyri nýggjár
ra grein í Dimmalætting, at hann segði
fara at vera hjartans fegin, um hann í
ggja árinum bleiv skánaður fyri at siggja
nið John Smith ella greinar eftir sama í
álinum.

-Fyrirverandi vágatingmaður sambandsflokksins hefur als einki skilt

viðmerking

um út á sjógv: Við tó eini lantökunni fyrri og aðrari eftir «til rakstru», lenir og tilkitt til almennar stovnar, so sum Ivan javnan tók til, meðan hann græt um ein tóman kassa og vandan liðvikan kapital til at halda almennu Føroyum koyrandi við, meðan hvørt tvangsútskrivað oyra varð øðrænt, líka so skjótt og skjótari enn peningurin gekk inn, við at seta í verk tað einasta, ið líknar einari planlagðari »seriuelaftan» her á landi: røðin, serian av fyrireikaðum, tilætlaðum, planløgðum, sjálvboðnum líkivadiðnum, og so við yvirtrekki á trekkraetinum í Nationalbankanum, meðan utvið ½ milliárd, ið landskassin átti í donskum bankum, eisini vórðu tiknar heim og fyltar lummarar á hesum garp-um, alt meðan naivisturin Ivan, ið fekk tilnavnið Hin ræðuligi, sat sum láturverji, og sokallaður figgjarálmáráðharri, ið meðan teir utloystu, yvirferdu og byttu óll landskassagivin vøðhal langt og sturt í tíðina, eins og var tað ein nýggj útgáva av »den brændte jords tak-tikk», ja bart út eins og russar undir seinna heimsbardaga praktiseraðu henda máta mótvægis nazistunum. Einkí minni enn heilar tvey túsund milliónir krónur í leypí av hesum 6—700 dogunum, teir fingi hildið sær í sessunum í Tinganesi, til teir tóku seft aftur eftir at alt var sviðið av, — júst eins og reyði herurin gjørdi tað undir seinasta heimsbardaga.

Ein eg haldi eg tori at kalla ein góðan vinnmann, var settur fiskimálaráðharr: Hesin var Jógvan Ingvard Olsen av Toftum. Hesin var ein dagin stutt fyrri samgongusliðið inni á gólvinum, har eg sýndi honum svart/hvita sannleikan um okkara hevdsvinnu, við at sýna honum filmin, ið Sjónvarp Føroya bert tordi at sýna ta einu ferðina. Tá filmurin var at enda komin, spurdi hann meg: „Tú John, skal eg seta bann fyri at útflyta blokk?“. Nærri einari loysn hevur nevan nakar annar verið tá talan er um á hvønn hátt við áttu at loyst okkum elli úr hesi ó-

lukku stöðu, vit eru komin í. Jógvan Ingvarð segði eisini henda dagin, at hann ætlaði sær úr aftur landsstýrissessinum við síni samvitsku í intaktum standi.

Í hesum sambandi fari at minna Jógván Ingvard Olsen á hetta hansara út-tailisi (lyfti til sín sjálvs?) og fari at leggja áfurdar, at fer hann framhaldandi at halda hondina yvir í snaring av veruleikanum og teim loddrøttu lygnun-um, ið málgagn sambandsmanna vartar upp við hvørja ferð hetta blað kemur inn um hørðina, so eru tað heilt greiðar linjur í Halgu bók hesum við-vikjandi. Hetta at fara um sannleikan, hetta at halda seg til sannleikan, at fjala yvir sannleikan, at venda tað blinda eygað til sannleikan osfr. osfr., hesum sannleiki, sum í málgagni sambandsmanna verður snarður ála kumpassina runt, í so grovan mun, at ósek fólk verða løgd undir tað snýt og tað bedrag, ið m.a. sambandsmenn framdu tey tvey skallutu ár, teir saman við høgra veinginum í tjóðveldis-flokkinum og so folka-flokkinum, aftur vóru út í Tinganesi og vendu, aftan á at hava hildið seg frá allari samfelagslagari ábyrgd í eitt nannaminni.

Tað man liggja tí meing-
iga sambandsveljaranum
eins og tí meingja javn-
aðarveljaranum, tjóðveld-
is- fólkaflöks- ella gamla
sjálfstýrisveljaranum á
sinni, hetta á fáa hetta
samfelagið upp aftur á fót-
ur, á fáa ferð aftur á hjól-
ini, og hetta gerst ekki ut-
tan at kortini verða lögð á
borðið og tað við bilæt-sið-
uni uppfeitt.

Hetta vita tit, ið sita í
heitum sessum fyri feita
løn og lata sum luft, alt
meðan tit bevist og vilj-
andi meira og meira eitra-
ta foyroysku fólkasíðina
við reindyrkaðum, oppor-
tunistiskum demagogikkini
og endurtøku eftir endur-
tøku av loddrottum lygn-
um, serliga í donsku edur-
greininum, ið eru eitt
samanhangandi framhald
av hesum somu
»lygnum«.

